

Definitioner av stödgrundande kostnader och grundprincip för finansiering av prototyp och demonstration.

Bland stödgrundande kostnader kan ingå kostnader för:

Personal

Med personalkostnader avses kostnader för forskare, tekniker och annan stödpersonal i den omfattning som de arbetar med projektet. Utanför faller löner och arvoden till personal som hanterar ekonomi, administration och andra kostnader som är av OH-karaktär. Detsamma gäller ersättningar till ledningsfunktioner såsom VD och styrelseledamöter. Sådana kostnader är endast stödberättigade om de direkt avser arbete med projektet.

Instrument och utrustning

Kostnader för instrument och utrustning är stödberättigade i den utsträckning och under den tid som de används för projektet. Om instrumenten och utrustningen inte används under projektets hela livscykel anses endast de avskrivningskostnader som motsvarar forskningsprojektets livscykel, beräknade på grundval av allmänt accepterade redovisningsprinciper, vara stödberättigande. Avskrivning ska ske i enlighet med god redovisningssed.

Byggnader och mark

Kostnader för byggnader och mark är stödberättigade i den utsträckning och under den tid som de används för projektet. När det gäller byggnader anses endast de avskrivningskostnader som motsvarar forskningsprojektets livscykel, beräknade på grundval av allmänt accepterade redovisningsprinciper, dvs. god redovisningssed, vara stödberättigande. För mark är kostnader för överlåtelse på affärsmässiga villkor eller faktiska kapitalkostnader stödberättigande.

Konsulter och tillgång till teknik

Kostnader för kontraktsforskning, kunskap och patent som köps eller hyrs in från externa källor på marknadsmässiga villkor är stödberättigade. Det är även möjligt att ge stöd till kostnader för konsulttjänster och motsvarande tjänster, som används uteslutande för forskningsverksamheten i projektet.

Övriga kostnader

Utöver de ovan uppräknade kostnaderna är det möjligt att ge stöd till andra allmänna omkostnader och andra driftskostnader, inklusive kostnader för materiel, förrådsartiklar och liknande produkter, som uppkommit som direkt följd av projektet.

Stöd till kommersiellt användbar anläggning

Grundprincipen för statligt stöd i samband med forskning och innovation är att detta kan i vissa fall motiveras för att dela risk som marknaden inte kan hantera på

egen hand, till exempel därför att teknik inte är verifierad givet vissa förutsättningar. Det ska på goda grunder gå att anta att det statliga stödet därmed är katalytiskt och kan bidra till en efterkommande replikering och uppskalning på marknadsmässiga grunder.

Med stöd av förordningen (2008:761) om statligt stöd till forskning och utveckling samt innovation inom energiområdet kan statligt stöd undantagsvis ges till projekt som avser utveckling av kommersiellt användbara demonstrations- och pilotanläggningar.

Detta undantag framgår av artikel 2.86 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (den allmänna gruppundantagsförordningen) och punkt 15(j) i rambestämmelser om forskning, utveckling och innovation (2014/C 198/01) (FoUI-rambestämmelserna). För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att anläggningen med nödvändighet är den slutliga kommersiella anläggningen och att det är alltför dyrt att uppföra den enbart för demonstration och utvärdering.

Det är alltså i sådana fall av avgörande betydelse att sökande av projektstöd kan redogöra klart och tydligt för hur den slutliga kommersiella anläggningen kan anses alltför dyrt och i förhållande till vad.